

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.311/2012/3.szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Molnár István ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - az ifj. Dr. Bába István ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. május 24. napján kelt 6.G.40.094/2010/78. számú - 90. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen a felperes részéről 81., míg az alperes részéről 82. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás összegét 6.422.718,- (Hatmillió-négyszázhuszonkettőezer-hétszáztizennyolc) Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

Ezt meghaladóan - a perköltség és az illeték viselésére is kiterjedően - az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú eljárási költségét 200.000,- (Kettőszázezer) Ft-ban, az alperesét 472.500,- (Négyszázhetvenkettőezer-ötszáz) Ft-ban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A rendelkezésre álló adatok alapján az ítéltábla az alábbi tényállást állapította meg. A peres felek között 2008. július 7. napján alvállalkozási szerződés jött létre a **(település neve, létesítmény elnevezése)** 275 lakásos társasház falazására, az áthidalók és redőnytokos áthidalók elhelyezésére, az emeleti szintek szükség szerinti kidugó állványának megépítésére, a garázsok vasbetonkoszorúinak betonozására zsaluzással, valamint válaszfalainak betonacéllal történő merevítésére. Rögzítették a komplett tervdokumentáció átvételének tényét. A megrendelő kötelezettségévé tették a falazóanyagok, habarcs, a redőnytokos áthidalók, a kidugó állványhoz szükséges anyagok, a betonacél és beton, a felvonulási terület, az építési energia, az építéshely őrzés és a konténerek biztosítását. A kivitelezéshez szükséges egyéb berendezéseket, anyagokat a vállalkozónak kell szolgáltatnia. A felek rendelkezése

szerint a munkák elszámolása utólagos felmérés alapján történik, meghatározták azonban az egyes munkafázisok egységáras vállalkozói díjait. A kivitelezés kezdete 2008. július 14. napja, befejezése 2009. február 15-e. A késedelmi kamat mértéke tekintetében a Ptk. 232. § (2) bekezdésére utaltak. A vállalkozó késedelmes teljesítése esetére a kötbér mértékét 10.000,- Ft/napban határozták meg, míg a meghiúsulási kötbér a vállalkozói díj 20 %-a. A szerződés szerint a vállalkozó hibás teljesítése esetén a megrendelő elsősorban kijavítást igényel, II. osztályú teljesítés esetén - amennyiben a kijavítást nem kéri - 20 % árcsökkentést érvényesít. Rendelkeztek arról, hogy a megrendelő a munkák készültségét a műszaki-pénzügyi ütemezés szerint ellenőrzi, melyről építésvezetője teljesítésigazolásokat ad ki, ezek alapján állíthatja ki a vállalkozó a részszámlákat. A megrendelő jogosult a nettó számlaösszeg 5 %-áig garanciális visszatartásra a fővállalkozói átadás-átvétel lezárását követő 12 hónapon belül. Az egyes számlákon szerepeltetett vállalkozói díjat a megrendelő a számla kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles átutalni.

A felek az alvállalkozási szerződés egységárait 2008. szeptember 15-én módosították.

Az alperes, mint megrendelő és a felperes, mint alvállalkozó között 2009. május 4. napján alvállalkozási szerződés jött létre a **(létesítmény elnevezése)**-ban található lakások hidegburkolására is. Meghatározták az egyes munkafázisok és anyagok egységárait. Rendelkeztek arról, hogy a vállalkozó a szerződéses díjon felül többletköltséget nem érvényesíthet, kivéve a pótmunkák ellenértékét. A szerződés értelmében a vállalkozó bocsátja rendelkezésre az anyagokat, míg a megrendelő kötelezettsége az őrzés, a szükséges energia és konténerek biztosítása, valamint a II. emelettől az anyagmozgatás. A kivitelezés kezdő időpontját 2009. május 20. napjában, befejezését ugyanez év augusztus 15. napjában határozták meg. A szerződés 4. pontja szerint a teljesítésigazolást az alperes műszaki ellenőre adja ki. Rendelkeztek arról, hogy a rész- és végszámlákból a megrendelő 5 % mértékig visszatartásra jogosult az átadás-átvétel lezárását követő 12 hónapig. Az aktuális díjakat a számlák kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles átutalni. Késedelmi kamatra a vállalkozó a Ptk. 232. § (2) bekezdése szerint tarthat igényt. Kikötötték, hogy a megrendelő naptári naponként 20.000,- Ft késedelmi kötbérre jogosult a vállalkozó késedelmes teljesítése esetén. A meghiúsulási kötbér a vállalkozói díj 20 %-a. A szerződés 10. pontja szerint a vállalkozó hibás teljesítése esetén elsősorban kijavítást, másodsorban - II. osztályú teljesítés esetén - 20 % mértékű árcsökkentést igényel a megrendelő.

A felek 2009. május 4-i alvállalkozási szerződésüket május 14-én kiegészítették, az alperes megrendelte a perbeli társasházi lakóépület strangjainak lezárását is a részletezett műszaki tartalom szerint. Meghatározták a munkák egységáras vállalkozói díját azzal, hogy az elszámolás utólagos felmérés alapján történik, részszámla a lépcsőházak strangjai 50 %-ának elkészülte után nyújtható be. Az e munkálatokhoz szükséges építési anyagokat a megrendelő vállalta biztosítani.

A felperes ezen felül az alperes képviseletében eljáró főépítésvezető és építésvezetők egyedi megrendelése alapján ún. durva takarítási munkálatokat vállalt, melynek részét képezte az alagsortól a IX. emeletig felgyülemllett sít, építési

törmelék összegyűjtése és földszinti konténerekbe történő deponálása. Úgy állapodtak meg, hogy a takarítás egységára bruttó 1.500,- Ft/óra. E szerződésüket nem foglalták írásba.

Az alperes a kivitelezés tartama alatt szóban további - a **(létesítmény elnevezése)** F, G, H és L lépcsőházaiban elvégzendő - burkolási munkákat rendelt meg a felperestől.

A felperes szerződéses kötelezettségeit teljesítette. Közülük a burkolást 2009. november 7. napján fejezte be, a takarítást 2009. júliusa és októbere között végezte.

A kivitelezés során dokumentált akadályközléssel nem élt, és az alperes sem tett késedelemre, illetőleg hibás teljesítésre vonatkozó építési naplóbejegyzést.

A munkaterületről a felperes 2009. november 7-én vonult le.

A munkákat az alperes átvette, ennek tényét a felmérési naplóban rögzítette, illetve teljesítésigazolásokat állított ki.

A felperes az egyes munkafázisok elkészültét követően részszámlákat bocsátott ki. Ezek között szerepelt falazás ellenértékeként 490.517,- Ft 2009. október 31-i fizetési határidővel, javítás kapcsán 834.955,- Ft 2009. november 9-i, 334.318,- Ft pedig december 11-i fizetési határidővel, 1.459.664,- Ft burkolási díj 2009. november 28-i, további 1.475.330,- Ft pedig november 29-i teljesítési határidővel. Takarítás kapcsán 650.000,- Ft, 870.000,- Ft, valamint 67.500,- Ft alvállalkozói díjat számlázott le 2009. október 26-i, 611.000,- Ft-ot 2009. november 2-i, 300.000,- Ft-ot november 9-i, míg további 240.000,- Ft-ot november 19-i fizetési határidővel. A számlák 5 %-os díjcsökkentés figyelembevételével kerültek kiállításra. A 2009. októberét megelőzően elvégzett burkolási munkák kapcsán kiállított számlákon szereplő vállalkozói díjat - az 5 %-os visszatartás figyelembevételével - az alperes kiegyenlítette.

Az utólag megrendelt pótmunkákról a felperes számlákat nem bocsátott ki.

A 2009. december 11-i határidővel - javítás címén - kiállított 334.318,- Ft összegű számlát az alperes a 2010. január 14-én kelt levelében visszaküldte arra hivatkozással, hogy az összeget azon alvállalkozók felé kell kiszámlázni, akiknek a hibás munkavégzése miatt a javítások szükségessége felmerült.

A felperes módosított keresetében 16.164.035,- Ft és ennek részösszegeként eltérő időponttól járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A követelt összegből 7.333.284,- Ft-ot a 2009. évben elvégzett, majd leszámlázott, azonban az alperes által ki nem egyenlített, hátralékos vállalkozói díj jogcímén érvényesített. További 6.422.718,- Ft azon burkolási munkák vállalkozói díja, melyekre az alperes más vállalkozók késedelmére hivatkozással kérte fel az F, G, H és L lépcsőházakban, és amelyekről számla nem került kibocsátásra, 919.320,- Ft a korábban elvégzett burkolási munkák kapcsán ki nem egyenlített díj. Állította, a már kiegyenlített számlák 10 %-os díjcsökkentéssel lettek kiállítva, ezért az alperes az e munkálatokra eső vállalkozói díjnak csupán 90 %-át teljesítette. Végül 1.488.713,- Ft-ot arra hivatkozással igényelt, hogy ezt az összeget az alperes garanciális visszatartás jogcímén nem teljesítette, azonban annak határideje eltelt, hibás teljesítést pedig a megrendelő nem jelzett.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte, érdemi védekezésében azonban a kereset 1/1. és 1/2. pontjában szereplő 490.517,- Ft értékű falazási és 834.955,- Ft értékű javítási munka tekintetében elismerő nyilatkozatot tett. Nem vitatta a kereset 1/3. pontjában érvényesített nettó 334.318,- Ft összegű javítási díjigényt sem.

Ugyancsak elismerte az 1/4. és 1/5. pontokban szereplő 1.459.664,- Ft és 1.475.330,- Ft összegű - burkolási munkák ellenértékére irányuló - felperesi igényt. Utóbbiakkal szemben beszámítási kifogást terjesztett elő késedelmi kötbérigény jogcímén, melyet 84 napra - a 2013. augusztus 16. és november 7. közti időszakra - igényelt 1.680.000,- Ft-ban, napi 20.000,- Ft-tal számítva. Érdemi védekezésében az alperes jelezte, hogy egyetlen számlát kifogásolt meg, melyet arra hivatkozással küldött vissza a felperesnek, hogy a díjat mástól kell követelnie, attól, aki helyett a munkát elvégezte. Hivatkozott továbbá 237.760,- Ft összegben túlszámlázásra is. A takarítás óradíja kapcsán a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalansága miatt érvénytelenségi kifogást terjesztett elő és vitatta a munka tényleges elvégzésének tényét. Álláspontja az volt, hogy a felmérési naplókban feltüntetett összegek egyeznek a számlákon szerepeltetettekkel, ezért a felperes által követelt 919.320,- Ft megfizetésére irányuló igény alaptalan. Utalt a hibás teljesítés tényére is.

Az elsőfokú bíróság - kijavított - ítéletével 8.994.546,- Ft és ennek 2009. november 7. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatának megfizetésére kötelezte az alperest, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felek a köztük létrejött vállalkozási szerződésekben a vállalkozói díjat utólagos, tételes elszámolásra utalással határozták meg. Ennek következtében - álláspontja szerint - szükséges volt a munkák elvégzésének, időszükségletének és a vállalkozói díjak realitásának szakértői ellenőrzése. A szakvélemény alapján a takarítási munkák díját 2.566.500,- Ft bruttó összegben fogadta el. Ugyancsak a szakvélemény figyelembevételével tartotta megalapozottnak a felperes által elvégzett, de ki nem fizetett munkák ellenértékét nettó 6.428.046,- Ft erejéig. Nem találta alaposnak a 10 %-ban visszatartott, 919.320,- Ft-os vállalkozói díj iránti igényt. Fővállalkozói átadás-átvételi eljárás hiányában az 1.488.713,- Ft összegű garanciális visszatartás kapcsán előterjesztett megállapítási keresetet - utalással a Pp. 123. §-ának rendelkezésére - elutasította. Mivel a szerződés műszaki tartalma véleménye szerint pontatlan, a tervek nem kellően részletesek, nem határozhatók meg azok a munkanemek, melyekhez mérni lehetne a kivitelezési késedelmet, a teljesítésben - felróhatóság hiányában - felperesi késedelem nem állapítható meg. Lényegesnek tartotta, hogy hibás teljesítésre az alperes a pert megelőzően nem hivatkozott, és az eljárás során is csak általánosságban utalt II. osztályú kivitelezésre. Értékelte, hogy a szakértő túlszámlázást a vállalkozói díj meghatározása során nem vett figyelembe.

Az ítélettel szemben, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése, másodlagosan részbeni megváltoztatása és a marasztalási összeg 5.599.166,- Ft-ra történő leszállítása érdekében az alperes terjesztett elő fellebbezést. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság beszámítási kifogását nem vizsgálta és azzal összefüggésben ítélete sem tartalmaz indokolást. Álláspontja szerint a jelenleg rendelkezésre álló peradatok alapján arra nézve, hogy mennyi és milyen tartalmú vállalkozási szerződés jött létre a felek között, ténymegállapítást tenni nem lehet, ez pedig az alperesi igényről való döntés előfeltétele, ehhez további bizonyításra van szükség. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes által leszámlázott takarítási vállalkozói díj feltűnően értékaránytalan, amelyre vonatkozóan érvénytelenségi kifogását már az elsőfokú eljárásban előterjesztette. Erre alapítottnan kérte megállapítani a szerződés részbeni érvénytelenségét és jogkövetkezményként az

érvénytelenség okát kiküszöbölni akként, hogy a bíróság rendelkezzen az ellenszolgáltatás nélkül maradó alperesi szolgáltatás visszatérítéséről 3.405.380,- Ft-os összegben. Utalt e körben a szakvélemény megállapításaira.

A felperes ugyancsak fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú ítélettel szemben, melyben annak részbeni megváltoztatását és a marasztalási összeg 15.250.043,- Ft-ra történő felemelését kérte a fellebbezésében nem érintett részek helybenhagyása mellett. Álláspontja szerint a takarítás vállalkozói díja tekintetében az elsőfokú bíróság által alkalmazott óraszám meghatározás téves, mivel az ennek alapját képező megállapításait a szakértő az eljárás során utóbb módosította. A le nem számlázott burkolási vállalkozói díj tekintetében azonban a szakvélemény helytálló, ez alapján a felperesnek járó összeg 6.428.046,- Ft. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes elismerése ellenére nem ítélte meg az igényelt 1.459.664,- és 1.475.330,- Ft összegű, burkolásért járó, leszámlázott vállalkozói díjat annak ellenére, hogy az ezzel szembeállított késedelmi kötbérigényt alaptalannak találta. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz döntést a falazási munka kapcsán járó 490.517,- Ft összegű, valamint a javítással összefüggésben felmerült 834.955,- Ft összegű vállalkozói díjakról, melyeket az alperes nem vitatott. A 334.318,- Ft javítási díjat az alperes - a felperesi álláspont szerint - csupán jogalapjában vitatta, erről azonban a bíróság nem döntött. Kiemelte, téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az 1.488.713,- Ft összegű, garanciális visszatartással kapcsolatos díj időközben ne vált volna esedékessé. Az átadás-átvétel megtörtént 2009. folyamán, melyhez azonban hibalistát az alperes csak jelen perben, 2012. március 7-én csatolt bírói felhívásra, ami már figyelembe nem vehető.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében túlnyomórészt az elsőfokú ítéletnek az alperesi fellebbezéssel nem érintett részének helybenhagyását kérte. Korábbi álláspontját annyiban módosította, hogy elfogadta a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontjaként a felperes által megjelölt 2009. december 1. napját a kereseti kérelem 1. részében foglalt igénnyel kapcsolatosan. A kereseti kérelem 2. részét érintő fellebbezés kapcsán utalt arra, hogy a felperes keresetét e tekintetben nem emelte fel a szakértői véleményben meghatározott összegre. Mivel pedig számlát erről nem állított ki, a késedelmi kamat csak a keresetlevél benyújtásától jár. Álláspontja szerint a garanciális visszatartással kapcsolatos, a fellebbezésben szereplő igényérvényesítés keresetfelemelésnek minősül, ami eljárásjogi szempontból kizárt. A felperes perköltség igényét eltúlzottnak találta.

A felperes fellebbezése a még le nem számlázott 6.422.718,- Ft vállalkozói díj és járulécai vonatkozásában alapos, ezt meghaladóan a fellebbezések annyiban megalapozottak, hogy az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértései miatt - a további fellebbezett rendelkezések tekintetében - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

A felperes 2008. és 2009. évben a **(település neve, létesítmény elnevezése)**-ban zajló építkezés kapcsán az alperessel kötött építési és egyéb jellegű alvállalkozási szerződések (Ptk. 389. §,

402. §) keretében összesen 16.164.035,- Ft alvállalkozói díja megfizetésére tartott igényt.

Az alvállalkozó az írásban, illetőleg szóban létrejött szerződésekben meghatározott egységáraknak megfelelő, utólagos, tételes elszámolású díjazás ellenében falazási, burkolási, szigetelési, javítási és takarítási munkákat végzett.

A felek szerződéseikben a vállalkozói díjat - nem vitatottan - utólagos, tételes felmérésre utalással, meghatározott, illetőleg prognosztizált, munkanemenként eltérő egységárak figyelembevételével határozták meg. Ilyen esetben a teljesítést követően a díj számlázása a leigazolt, elfogadott felmérés tételei alapján, a ténylegesen megvalósult munkák után történik. A vállalkozó tételesen kimutatja, felméri az általa végzett munkát, ennek eredményét felmérési naplóban rögzíti, amit a megrendelő ellenőriz, javít (kollaudál) és leigazol. A számlázás e leigazolt felmérési napló tételei alapján történhet (BDT 2006/11/177., BDT 2003/12/143., BDT 2007/12/200. számú jogesetek, Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2006. (XI.30.) számú kollégiumi ajánlás I. része - megjelent a Bírósági Döntések Tára 2007. évi 1. számában).

Jogviszonyukban a peres felek eszerint jártak el. A vitatott munkanemek megvalósulását az alperesi teljesítésigazolások, illetőleg a felmérési naplóban szereplő igazolások bizonyítják. Ezek alapján számlázott a felperes, illetőleg 6.422.718,- Ft-ot - a **(létesítmény elnevezése)** F, G, H és L lépcsőházaiban végzett burkolások vállalkozói díját - számlázás nélkül, azonban ugyancsak az alperes által leigazolt teljesítéseket követően keresetlevelében követelt.

A Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Ehhez kapcsolódóan rögzíti a Pp. 221. § (1) bekezdése, hogy az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tart, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ha az ítélet sérti a teljesség elvét, ha nem állapít meg - vagy csak hiányosan - tényállást és a bíróság jogi álláspontját nem, vagy csak részlegesen tartalmazza. Az ilyen elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan (BH 1979.205. számú és eBDT2007. 1595. számú eseti döntések).

A felperes egyrészt igényt tartott a már számlázott, de az alperes részéről nem teljesített 7.333.284,- Ft vállalkozói díjra, amelyből 2.738.500,- Ft volt a takarítási munka díja. Ezt a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság csak részben, a takarítás ellenértékére vonatkozóan bírálta el. Arra nézve, hogy a keresetlevél 1/1-1/5. pontjaiban részletezett vállalkozói díjtételekre miért ne tarthatna igényt a felperes, az ítélet indokolást egyáltalán nem tartalmaz.

Ugyancsak figyelmen kívül hagyta az alperes feltűnő értékaránytalanságra alapított megtámadási kifogását (Ptk. 201. § (2) bekezdés), ezzel kapcsolatosan az ítélet az alperes érdemi védekezését sem rögzíti, amelyet 46. számú beadványában adott elő.

Gf.I.30.311/2012/3.szám

Szintén elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a felperes az eljárás során keresetét felemelte (72. számú beadvány) és 1.488.713,- Ft óvadéki visszatartással (Ptk. 270. § (1) bekezdés) érintett vállalkozói díjat is érvényesített marasztalásra irányuló igény

formájában. Ennek elbírálására nem került sor. Az elsőfokú ítéletben iratellenesen az szerepel, hogy a felperes ezzel összefüggésben csupán megállapítási keresetet terjesztett elő, következésképpen az elsőfokú bíróság kizárólag ez utóbbi kapcsán, a Pp. 123. §-ának alkalmazhatósága szempontjából fejtette ki jogi álláspontját.

A felsorolt kereseti kérelmekről és érvénytelenségi kifogásról való döntés hiányában az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglalt teljesség elvét és nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített kötelező indokolási szabályoknak sem, melynek következtében - e tekintetben - az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú eljárás megismétlése indokolt (Pp. 252. § (2) bekezdés).

A rendelkezésre álló adatok alapján már most eldönthető, hogy a burkolás le nem számlázott 6.422.718,- Ft összegű vállalkozói díja a felperest megilleti. Az, hogy a munka elvégzésre került, bizonyított. Igazolja ezt a felmérési napló és a szakvélemény is. A szakértő ugyan - az elsőfokú bíróság kirendelése alapján a szerződéstől eltérően - ennek reális díjaként némiképp magasabb összeget (6.428.046,- Ft-ot) mutatott ki, az így megállapított vállalkozói díj azonban - egyrészt erre irányuló keresetmódosítás hiányában, másrészt mert a szerződéses összegnél több az alvállalkozónak nem jár - figyelembe nem vehető. A különbözeti összeg tekintetében az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen (Pp. 215. § (1) bekezdés). Ezzel az igényvel kapcsolatosan az alperes csupán fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontja az ítéletben nem helytálló, fellebbezéssel, csatlakozó fellebbezéssel azonban erre nézve nem élt, így az elsőfokú ítéleti rendelkezés - a fellebbezés korlátai miatt (Pp. 253. § (3) bekezdés) - a másodfokú eljárásban nem volt módosítható.

A 919.320,- Ft összegű követelést elutasító rendelkezéssel szemben a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, ezért azt az ítéletábra a másodfokú döntés során nem érintette (Pp. 253. § (3) bekezdés).

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit részítéletével a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét 6.422.718,- Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállította. Ezt meghaladóan - a perköltség és az illeték viselésére is kiterjedően - az elsőfokú bíróság ítéletét az elkövetett lényeges eljárási szabálysértések miatt a Pp. 252. § (2) bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes esetében a megállapított másodfokú eljárási költség a jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkamennyiséghez igazodó, a fellebbezési érték szem előtt tartása mellett meghatározott ügyvédi munkadíjat takarja, míg az alperes esetében a megállapított költség tartalmazza - a felperesével egyező mértékű ügyvédi munkadíjon felül - a lerótt 272.500,- Ft összegű fellebbezési eljárási illetéket is. E költségeket az ítéletábra csupán megállapította, azok viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie az eljárást befejező határozatában (Pp. 252. § (4) bekezdés).

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak érdemben kell foglalkoznia az alperes megtámadási kifogásával, el kell bírálania a felperes már számlázott vállalkozói díjak megfizetésére irányuló igényeit, továbbá az 1.730.544,- Ft óvadéki visszatartással érintett vállalkozói díj megfizetése iránti kereseti kérelmét is, melyet fellebbezésében emelt fel a most írt összegre. Az egyes részösszegek tekintetében tételesen indokolnia szükséges, hogy azokat mely okból tartja részben vagy egészben megalapozottnak, illetőleg megalapozatlannak. A döntés során figyelembe kell vennie azt is, hogy a felek utólagos, tételes felmérésre utalással kötötték meg szerződéseiket, így a vállalkozói díjat ehhez mérten kell számítani. Szakértő igénybevételére arra nézve, hogy ezek a díjak mennyiben arányosak - a jelenlegi peradatok birtokában - nincs szükség.

Szeged, 2012. december hó 6. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Gabriella sk.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
táblabíró